

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2581/2022
20.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић, Јелене Ивановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог Града Враћа, чији је законски заступник Градско јавно правобранилаштво у Враћу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 711/20 од 23.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 711/20 од 23.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 711/20 од 23.03.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Основног суда у Враћу П 687/19 од 30.01.2020. године обавезан је тужени да тужиљи исплати на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова износ од 20.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 30.01.2020. године, као дана пресуђења до исплате. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено обавезивање туженог на исплату износа накнаде штете по основу претрпљених физичких болова од 20.000,00 динара, на име претрпљеног страха 20.000,00 динара и за тражену законску затезну камату на одбијене износе. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због наружености исплати износ од 10.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Четвртим ставом изреке обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 25.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Првим ставом изреке пресуде Вишег суда у Враћу Гж 711/20 од 23.03.2021. године делимично је одбијена као неоснована жалба тужиље и пресуда Основног суда

у Врању П 687/19 од 30.01.2020. године потврђена је у делу другог става изреке којим је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете по основу претрпљеног страха за износе до 20.000,00 динара са законском затезном каматом, као и у трећем и четвртном ставу изреке. Другим ставом изреке преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 687/19 од 30.01.2020. године у делу другог става изреке којим је одбијен тужбени захтев за износ накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова утолико што је тужени обавезан да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова услед уједа пса лугалице, поред износа од 20.000,00 динара досуђеног првим ставом изреке, исплати још 10.000,00 динара са законском затезном каматом до 30.01.2020. године, као дана пресуђења до исплате. Трећим ставом изреке обавезан је тужени да на име трошкова другостепеног поступка тужиљи исплати износ од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажног другостепеног решења тужиља је благовремено изјавила ревизију сходно члану 404. ЗПП, предлажући да се иста сматра изузетно дозвољеном.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени законски услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној. У овом случају нису испуњени услови за поступање по изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној због потребе уједначавања судске праксе, јер је без утицаја позивање тужиља на одступање у износу одмерене висине досуђене накнаде штете у једној пресуди, пошто одлуке суда зависе од конкретно утврђеног чињеничног стања.

Са изнетих разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, па је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност спора који је тужиља у тужби навела не прелази износ из првог става овог члана (члан 33. став 2. ЗПП). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбом ради накнаде штете поднетом дана 18.04.2019. године тужиља је накнаду нематеријалне штете тражила у износу од 50.000,00 динара, сагласно чему је овај поступак вођен по правилима за спор мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено прво на изјављивање ревизије, то је применом члана 413. ЗПП иста одбачена као недозвољена другим ставом изреке овог решења.

Имајући у виду одлуке садржане у првом и другом ставу изреке овог решења, сходно члану 165. став 1. ЗПП, трећим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић